

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 24 d'abril del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal dels Srs. J.A.R.R. - D.R.R. i J.R.R. en data 28-04-2016 va formular recurs en incident d'execució contra l'aute de reclamació de costes judicials, dictat per la Batllia el 31-03-2016.

En data 03-06-2016 la representació processal del Sr. A.J.P.S. i de la societat E SA va oposar-se a l'incident d'execució formulat de contrari.

II.- Per Providència d'aquest Tribunal, de data 24-01-2017, es va sol·licitar, entre altres extrems, que el Col·legi d'Advocats emetés el

corresponent dictamen en relació als honoraris de la Lletrada Sra. M.C.M.P., meritats en aquesta instància.

En les dates 13-09-2017 i 08-02-2018, van tenir entrada en aquest Tribunal els dictàmens emesos pel Col·legi d'Advocats i pel Col·legi de Procuradors, dels quals es va donar trasllat a les parts executant i executada que van fer les seves al·legacions, segons resulta dels seus respectius escrits de dates 27-02 i 19-03-2018.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius de recurs que s'articulen són els següents.

En primer terme, s'argumenta que la mercantil E SA i el Sr. A.J.P.S. no havien de ser part en el procediment d'execució ni en l'incident de nul·litat d'actuacions de segona instància i, al ser la seva compareixença voluntària, no poden ésser creditors a les costes processals.

L'execució interessada per la mercantil E SA i pel Sr. A.J.P.S. es refereix al dictat de l'Aute d'aquesta Sala, de data 15-07-2015, segons el qual es desestima l'incident de nul·litat promogut pels Srs. J.A.R.R. – D.R.R. i J.R.R. contra l'Aute de 14-04-2015, en el que s'imposen a la part promotora de l'incident les costes processals.

L'Aute d'aquesta Sala de 15-07-2015 va desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions interposat pels avui promotors de l'incident d'execució contra l'Aute de 31-03-2016.

La mercantil E SA i el Sr. A.J.P.S. es van oposar a l'incident de nul·litat d'actuacions promogut pels Srs. J.A.R.R. – D.R.R. i J.R.R. I ho van fer perquè, malgrat no ser parts recurrents en el procediment que va donar lloc a l'Aute de 14-04-2015, sí foren part recorreguda com així resulta, entre altres de la providència de 2-06-2014, l'Aute de 25-11-2014, l'acta de 20-02-2015 i de l'Aute de 14-04-2015.

Aleshores, promogut incident de nul·litat d'actuacions per part dels Srs. J.A.R.R. – D.R.R. i J.R.R., la mercantil E SA i el Sr. A.J.P.S., com a part recorreguda que ho va ser en el procediment que donà lloc a l'Aute de 14-04-2015, contra el qual s'interposava l'incident de nul·litat, tenia dret i legitimació a oposar-se a l'incident i, resolta la seva desestimació amb imposició de costes, a sol·licitar l'execució d'aquestes a la Sala civil del Tribunal Superior.

En conseqüència, aquest primer motiu de greuge ha de decaure.

II.- El segon motiu, introduït amb caire subsidiari, s'oposa a les sumes reclamades en concepte d'honoraris d'advocat, per considerar-los excessius, i de procurador, per entendre que no estan detallats i a les taxes judicials per no ser les adequades.

Quant als honoraris d'advocat, el Tribunal Superior ha establert que s'ha de partir de la veritable complexitat de l'afer, la quantia i la transcendència econòmica pel client, de manera que en aquest cas no hi ha complexitat, ni transcendència econòmica ja que se'ls exonera de responsabilitat, el resultat no canvia res pels clients i l'escrit té un sol paràgraf de sis línies. Entén que procediria fixar les costes processals en el mínim de 300 euros, més IGI. Subsidiàriament, al ser la quantia respecte dels clients de 0 euros, s'hauria d'establir en 488 euros més IGI, que correspon a un incident de quantia indeterminada. I més subsidiàriament, al ser en segona instància, es reduiria un 50% i seria de 1.876,50 més IGI.

Respecte dels honoraris de procurador, aquests no es troben detallats, de manera que no es pot apreciar la correcció o no dels tràmits, ja que ni consta el número de causa, nom de les parts i si responen les costes a aquest incident.

Pel que fa a les taxes, estimat l'incident, aquestes hauran d'establir-se en 12,02 euros.

Respecte dels honoraris d'advocat s'ha de posar en relleu que el dictamen del Col·legi d'Advocats considera que l'import de 3.591,39 euros per l'oposició a l'incident de nul·litat s'ajusta al càlcul que correspon realitzar segons la norma 13.1 en relació ala 18.1 prenent com a base la quantia del procés.

Des d'aquesta òptica del dictamen no hi ha dubte que els honoraris s'adeqüen al càlcul realitzat segons la quantia. Però, aquesta Sala ha tingut ocasió d'establir que el dictamen del Col·legi d'Advocats si bé gaudeix de transcendència i rellevància perquè és tracta d'un informe emès pel propi òrgan que va aprovar les normes orientadores de 2014 no és vinculant.

I en el cas present, el criteri de la quantia no pot ésser determinant per a fixar els honoraris de Lletrat sinó que cal atendre a la complexitat de l'incident, el treball realment efectuat i el resultat obtingut. Prenent en consideració que la pròpia part executant reconeix que fou senzill contestar l'incident de nul·litat i que versava sobre la valoració de la pericial judicial, així com la curta extensió de l'escrit, els honoraris s'han de reduir a la meitat de l'import sol·licitat, és a dir, 1.795,69 euros, amb més l'IGI i els honoraris de 225 euros, més IGI, per la demanda d'execució.

Quant als honoraris de procuradora, succeeix el mateix. El dictamen del Col·legi de Procuradors considera provat que s'han efectuat tres tràmits,

més 0,72 euros de despeses judicials i l'IGI, i es calculen aquests, a 63 euros, ja que s'acull el darrer tram dels honoraris. Aquesta Sala sustenta, a l'igual que amb els honoraris d'advocat, que el criteri de la quantia no pot ésser exclusiu a l'hora de fixar i determinar els honoraris sinó que cal estar a la complexitat i a la feina realment esmerçada per la qual cosa tractant-se només de tres tràmits, sense una especial complexitat, correspon reduir els honoraris a la meitat del seu import, restant fixat en 94,5 euros més IGI i més 0,72 de despeses judicials.

Pel que es refereix a les taxes judicials que es pretenen reemborsar a la part executant, aquestes s'han de determinar segons la quantia de l'afer (art. 4 Llei de taxes) i si bé tenen la consideració de costes judicials (art. 3.2), la quantia en l'incident de nul·litat no ha estat alterada, sinó els honoraris de procuradora i lletrada per entendre que els paràmetres que s'havien de prendre en consideració als efectes de les costes requerien valorar el treball esmerçat, la complexitat de l'afer, el resultat obtingut i no solament la quantia. Per tant, l'import de 18 euros, atesa la invariabilitat de la quantia, no ha de ser alterat.

III.- En tercer terme, manifesta que E SA i el Sr. A.J.P.S. deuen a la part executada l'import de 19.125,60 euros, que és una condemna ferma i executiva, per la qual cosa s'hauria de compensar amb els imports deguts a aquesta part.

La jurisprudència d'aquesta Sala (STSJA 23-12-2008) ha posat de manifest que la compensació constitueix un mitjà d'extinció de les obligacions en els casos en que dos subjectes són creditors i deutors recíprocament, però també recull l'exigència que els crèdits que es pretenen compensar siguin líquids, exigibles i vençuts. I des d'aquesta darrera òptica no es pot asseverar que els crèdits de les parts executant i executada puguin ésser considerats líquids, tota vegada que no es tracta de compensar els honoraris de taxes judicials, procurador i advocat amb la condemna a

l'abonament de 19.125,60 euros, ja que aquesta darrera quantitat és objecte de l'incident d'execució promogut pel Sr. V., que no consta a aquesta Sala que la part impugnant acrediti que s'ha resolt i la fixació de la quantia és ferma, sinó que en el seu escrit addueix que encara es troba a la fase de conclusions.

Per tant, la manca de liquiditat de les quantitats que es pretenen compensar fa inviable l'èxit d'aquest motiu i comporta la seva desestimació.

IV.- I, en darrer terme, entén que s'han d'imposar les costes de l'incident d'execució als executants per la mala fe i improcedència de la demanda.

Quant a les costes processals de l'incident no s'aprecia la mala fe o temeritat que addueix l'adversa, tota vegada que s'ha desestimat el seu primer motiu conforme no es trobaven legítims per a ésser part en l'incident de nul·litat i sol·licitar les costes processals, alhora que els dictàmens abonaven les tesis de la part executant.

No obstant, com que s'ha acollit en part l'incident, al tractar-se d'una estimació parcial, no procedeix efectuar imposició de les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR EN PART l'incident d'execució promogut per la representació processal dels Srs. J.A.R.R. – D.R.R. i J.R.R. contra l'Aute de data 31-03-2016 i revocar la part decisòria d'aquest en el sentit de fixar els honoraris de procurador en l'import de 94,02 més IGI, amb més 0,72 de despeses judicials, els de lletrat, per l'oposició a l'incident de nul·litat, en 1.795,69 euros, amb més l'IGI i els honoraris de 225 euros, més IGI, per la demanda d'execució, amb manteniment de les taxes judicials. No procedeix efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-